

שחר-מריו מרדכי

שחר מתנהם מן הלילה

בוקר חורפי

כל הלילה נשף בקר בערפי,
ולא הצלחתי לישן. דבר ראשון
בדקתי חשד שאהובי אבד.
דבר שני, שאני

על נהרות פיטסבורג בזכרי את ציון

פיטסבורג עיר קשת-חרף ומה אם
ענניה ימטירו יותר מקבלת הנהר
כיצד ישא הנהר את המים
למקום מבטחים? הרי הנהר
מודע לרפיון אחיזת הגדה

הברק מלבה את שטף הענן
ורעם מתריע כעושה טובה לנהר
כיצד יכול הנהר להיות שאנן
ולרבע באפס מעשה? הנהר
מודע לרפיון אחיזת הגדה

בפיטסבורג יש שני נהרות שמתמוזגים לנהר שלישי
בעיר גדולה הקצב השמח בולע את תוגת האנשים
ומה אם העצב ימטיר יותר מקבלת העיר?
כיצד יוכלו הנהרות ברב הדר
להשען על הגדה?

עִיר שְׁחָרָה עָטָה עָלַי
וְטוֹב לִי בָּהּ, אֲנִי אוֹמֵר
זוֹ בְּהַחֲלֹט תַּחֲוִשָּׁה פְּרָטִית
תַּחֲוִשָּׁה פְּרָטִית וְלֹא יוֹתֵר
אֲנִי חוֹזֵר:
רַק פְּרָטִית. לֹא יוֹתֵר

אֲנִי נוֹהֵג וְטוֹב לְבָּה
בְּכַבִּישׁ שְׁמִבְתֵּר
אֶת שְׁנֵי חֲלָקֵי הָעִיר
לְמַעַרְב וּלְמִזְרָח
זֶה סֶתֶם כֶּן, אֲנִי אוֹמֵר
רוּחוֹת-שָׁמַיִם, לֹא יוֹתֵר

הֶרְקִיעַ שְׁטוּף-עוֹרְבִים
וְנִהְגִים בְּנִתְיָבִים
אֲנִי נוֹהֵג. שׁוֹטֵר עוֹצֵר
נִהַג אַחֵר. שְׁחֹר.
מִמָּאָרֵב – לְבִי צָחוּר.
וְרַק בִּלְבַּב שְׁמִמְזֹרֵחַ
תַּחֲוִשָּׁה פְּרָטִית שֶׁהוּא כִּמוֹ אֶחָד

וְעוֹד אֲנִי נִסְוֶע, וְעוֹד אֲחִי נִטוֹעַ
בְּכַבִּישׁ הַהוּא אֲשֶׁר בִּתְּרָה
אֶת בּוֹלְטִימּוֹר בְּסִבָּה הַכְּפוּר
לְלֶכֶן וּלְשֹׁחַר, לְמַעַרְב וּלְמִזְרָח
לְרִכְבִּי אֲשֶׁר נִמְלֹט וּלְלִבִּי אֲשֶׁר צֹחַ
קָרָא-קָרָא-קָרָא, כְּתֵב, שְׁחֹזֵר
זֶה לֹא פְּרָטִי. הִרְבֵּה יוֹתֵר
זוֹעֵק לְבָהּ שֶׁל בּוֹלְטִימּוֹר

Nevermore, nevermore

עָשׂוּר שְׁעוֹת נְהִיגָה מִנְּאֻשׁוֹיִל לְבֹלְטִימֹר
מִבְּתָקוֹת אֶת וִירְג'ינִיָּה. שָׁחַר מִתְנַהֵּם מִן הַלֵּילָה.
בְּצַדֵּי הַדֶּרֶךְ תּוֹפְחוֹת הַגְּבָעוֹת
כְּמוֹ הַזְרוּעוֹת שֶׁל גִּ'סְטִין אָמֵשׁ בְּחֹדֶר
(קָרְאוּ לָנוּ פַּעַם כּוֹשֵׁי וְעָרֶס. חֲשַׁבְנוּ: כָּל הָעוֹלָם כָּלוּ עֹדֶר
צַר מֵאוֹד). בְּבִקֵּר רוֹכְנֵת שְׁמֵשׁ לִשְׁמֵשָׁה. מַעֲבִירָה לַהֲגָה
צִמְרָמוֹרוֹת. אֶת מִשְׁפֵּט הַשָּׂדֶה מְנַקְדוֹת הַפְּרוֹת.
גִּלְגָּלִי הַמְּכוֹנִית סוֹסִים נִמְרָצִים, וְצִפּוֹרֵי וִירְג'ינִיָּה
עַל זָקֶפֶת הָעֵצִים; כָּל הָעֵצִים פְּשׁוּטֵי עֲנָפִים
אֶל אֱלֹהִים,
שְׂרָאשׁוֹ-נִמְלָא-טַל מִעֲנָנוֹת-מִעֲנָגֶת-מַעַל.
מֵאַחֵר – נִאֻשׁוֹיִל מִשְׁתַּלְהֶבֶת בְּמִרְאֵת הַצַּד.
בְּשִׁמְשָׁה הַקִּדְמִית – כָּל שְׂדוֹת וִירְג'ינִיָּה וְשָׂדֶה אֶחָד
פָּרוֹשׁ כְּמוֹ חֹדֶר
וְשְׁנֵי פָרִים שֹׁחֲרִים וְגֹדֶר לְבִנָּה
בֵּינָם
לְבֵין הָעֹדֶר.

תוכן ותחינה

אֲנִי נִשְׁעַן בְּגִבִּי אֶל הַבַּיִת
וְהַבַּיִת מַחְזִיק מֵעַמֹּד
אִישׁ וְאִשָּׁה יוֹשְׁבִים עַל הַמְרִפָּסֶת מִנֶּגֶד
כָּל עָרֵב בִּשְׁקִיעָה
וְלֹא שׁוֹתֵתִים דָּם
הֶגֶג שְׁלָהֶם לֹא עוֹלָה בְּאֵשׁ
סְעוּרוֹתֵיהֶם לֹא נִתְפָּסוֹת בְּעֵצֵי הָרְחוֹב

כָּל עָרֵב יֵשׁ לִי מָה לֶאֱכֹל
וְאֲנִי רָעֵב
אֲנִי מְסִיט אֶת הַוִּילָוֹן כְּשֶׁהָאִישׁ מִנֶּגֶד
מְסִיט אֶת שְׁעָרוֹת הָאִשָּׁה מֵעֵינֶיהָ
אֶל מַעְבֵּר לְאִזְנָה
הֵם אוֹמְרִים דְּבַר שֵׁשׁ בּוֹ תִּכְן
וְאֲנִי – דְּבַר שֵׁשׁ בּוֹ תִּחַנֶּה